

ואנו יתעורר סתר הפעין העליון אותן י' ויתקימו שלשים ושים שבילים בשלמות להשפיים למטה, וכל אותיות השם הקדוש יתקימו בקיום יהו"ה, שעד עכשיו לא היה בשלום. עד הזמן שישפיע וימשך אותו מעין עליון בחור האותיות לתוך ה' (יה) אחורה, וזהו לסתור פשлом מהא וארבעים וארבע שנים אחריות שישתלמי. ויתעוררו שאר מתי ישראל שבסאר הארץ.

שימצא כל זה בחשבון ח'ת, שהתיישב העולם ויתבשם, ויעבר הצד الآخر והגחש הרעו מן העולם. וזה אפקתוניה מתמלא מתוך המעין העליון, ומתעצר ותאיר בשלום, ואז פתוב ישעה (ו) והיה אור מלכנה כאור המטה ואור המטה יהיה שבעתים.

עד שתיה שbeta לה' ליקט נפשות בתענוגי קבשה, וזה אחריהם כל אותו אלף שביעי, וזהו התעוררות של רוחות קדושות של עם ישראל, קדושים לאחר לבש אחר שbeta בגופות אחרים קדושים, להקרא קדושים, שבותם והיה הנאר בצדון והנותר בירושלם קדוש יאמר לנו. עד כאן דברי סודות נספרים.

ויקם מלך חדש. רבינו יוסף אמר, בכל יום עושה הקדוש ברוך הוא מללאכים שלוחים על העולם, שבחות (חלהים ק') עשה מלאכי רוחות. עשה לא כחוב, אלא עשה, משומ שבל יום ויום עושה. ואאותו זמן התמגה ממנה אחד על מצרים. וזהו שבחות ויקם מלך חדש, חדש ונדי.

אשר לא ידע את יוסף: דהא מאייר דפרא

ויקומו מילין מיילין באירוע דגלייל. ובדין יתעורר סתימו דגביעו עלאה את י' ויתקימונו תלתין ותרין שבילין בשלים, לנגדא לת怯א, ויתקימונו אתוון דשם קדישא כללו בקיומיו יהו"ה, דעתם לען לא יהון בשלים. עד זמן דינגיד ויתמשך ההוא נבייע עלאה, בחבורה דעתוון, גו ה' (נ"א ויה) בתראה, ורק איהו לסוף פשלום מהא וארבעה שניין אחרני דישתלמוני. ויתערו שאר מתי ישראל דבשער ארעאן.

דישתבח כל דא בحساب ח'ת, דאתיшиб עלמא ויתבשם, ויתעבר סטרא אחרא (חויא בשיא) מעלמא. וזה אמתאה תמליל מגו נבייע עלאה, ותעתטר ותתנהיר בשלים. ובדין כתיב, (ישעה ל') והיה אור מלכנה כאור המטה ואור המטה יהיה שבעתים.

עד דיה שbeta לה', לאלקט נפשין בתענוגי קדישא, (ראי ה' בתראה) כל ההוא אלף שביעיה, ורק איהו אתערותא דרוחין קדישין, דעתם דישראל, לאתלבשא לבר שbeta, בוגאין אחרני קדישין, לאתקרי קדישין, דכתיב, (ישעה ד') והיה הנשאר בצדון והנותר בירושלם קדוש יאמר לו. עד כאן מלין הרזין סתיימין.

ויקם מלך חדש. ר' יוסף אמר, בכל יומא, קדשא בריך הוא עביד מלאכין שליחן על עלמא, דכתיב, (תהלים ק'') עושה מלאכיו רוחות. עשה לא כתיב, אלא עשה, בגין הכל יומא ויום עושה. ובההוא זמן אמרתנו ממנה חד על מצרים, ורק איהו דכתיב ויקם מלך חדש, חדש ונדי.

אשר לא ידע את יוסף: דהא מאייר דפרא

מפקום של פרוד היה, כמו שצואמר בראשית ב) ומשם יفرد והראשון מאותו הפרוד הוא נהר מצרים, ולכך אשר לא ידע את יוסף, מוקומ שכל היחוד שורה בו, שנראה צדיק. רבי אלעזר ורבי יוסי היו הולכים בפרק, והקדימו לכתה באור. והוא כוכב אחד שהיתה רץ מצד זה, וכוכב אחר מצד זה. אמר רבי אלעזר, עכשו הגיע זמן של כוכבי הבקר לשבח את אדרונם, והם רצים מפחד ואימת רבונם לשבח ולו זמר לו. זהו שכחוב (איוב ל"ח) ברכן יחר כוכבי בקר ויריעו כל בני אלהים. משום שכלם ביחוד אחד משבחים אותו.

פתח ואמר, (קהלים כ"ב) למאנצ' על אילית השחר מזמור לדוד. אילית השחר - שכשמאירים פניהם מזרחה ונפרד חשך הלילה, יש ממשה אחד לצד מזרח, ומושך חוט אחד של חשך לצד דרום, עד שבא ו יצא השמש, ובוקע באוטם חלוני קרקיע ומאיר לעולם, והוא חוט מפריד את חשך הלילה.

או בא אילית השחר, ובא אור שחר בקדורות להתחבר ביום, ומair הרים. ואור היום כולל ושאוב בתוכו את אותה האילת. ועל האילת הזאת, כשנפרד מהיום אחר שכלל אותה, אמר דוד שירה, שכחוב למאנצ' על אילית השחר.

ומה אמר? אליל אליל לאה עזובתני. שהרי נפרדה אילית השחר מאור היום. עד שהיו הולכים, האיר הימים והגיע זמן תפלה. אמר רבי אלעזר, נתפלל תפלה ונתקדש. ישבו והתפללו, אחר כך קמו ותלכו.

פתח רבי אלעזר ואמר, (קהלת ח)

הו, כמה דעת אמר, (בראשית ב) ומה שמי פרד וקדמיה מההוא פרוד, נהרא דמצרים אליהו. ובגין פה אשר לא ידע את יוסף, אחר הכל יהודא שרייא ביה, דאקרי צדיק.

רבי אלעזר ור' יוסי הו אזי באורחא, ואקדימו בנהורא למיזל. חמו חד פוכבא דהוה רהיט מטרא דא, וכוכבא אחרא מטרא דא. אמר רבי אלעזר, השטא מטה זמנא דכוכבי בקר לשבחא למאריהון, ורהתה מدخلתו ואימתא דמאריהון, לשבחא ולזמרה ליה, קדא הוא דכתיב, (איוב ל"ח) ברן יחד כוכבי בקר ויריעו כל בני אלהים. בגין דכלחו ביהודה חד קא משבחו ליה.

פתח ואמר, (קהלים כ"ב) למאנצ' על אילית השחר מזמור לדוד. אילית השחר: רקד נהרו אגפו דמזרחה, ואתפרש חסוכא דלייליא, חד ממןਆ אית לסתר מזרחה, ומישיך חד חוטא דנהרו דستر דרום, עד דאתי ונפיק שםשא, ובקע באינון בוי רקייעא, ואנהיר עלמא, ובהוא חוטא אפריש חסוכא דלייליא.

בדין אילתה דשחרא אני, ואתי נהרו אוכמא בקדרו, לאתחרה באיממא, ונהיר יממא. נהרו דיממא, קליל ושבאי בגוניה, לההייא אילתה, ועל האי אילתה, פד אתפרש מiomא, לבתר הכליל לה, אמר דוד שירתא, דכתיב למאנצ' על אילית השחר.

ומאי קא אמר (דף ע"ב) אליו אליו למה עזובתני. חד א אתפרש אילתה דשחרא, מנהרו דיממא. עד דהו אזי, נהיר יממא, ימطا עידן צלotta, אמר רבי אלעזר, נצלוי צלotta וגיזיל, יתבו וצלו. לבתר קמו ואזלו.

פתח ר' אלעזר ואמר (קהלת ח) יש הכל אשר געשה על הארץ אשר יש צדיקים אשר